How to study Chumash- One book at a time - Shmot class #21 The Mishkan - a House for God or a 'model home' for us -Stories in Breishit that enhance our understanding of the Mishkan

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

INTRODUCTION

As today is the 17th of Tamuz, when we begin the 3 week mourning period for the destruction of the Temple, we dedicate today's study toward a deeper understanding of the Biblical purpose of a "bet Elokim" (or 'Mikdash') .

Fast days are not only to remember 'what happened' but more-so to remember WHY it happened [so we know what we know to be worthy of its return].

Discuss – Consumer vs Employee analogy –and how it relates to Har Sinai & Mikdash

I. Rambam Hilchot bet ha'Bechira

(א) <mark>מצות עשה לעשות בית לי״י</mark> מוכן להיות מקריבים עליו הקרבנות	a House for God, prepared for sacrifices to be	
כחכן לחירונ כנקר בים עליד חקר בנחנ וחוגגין אליו שלש פעמים בשנה , שנאמר	offered within. We [must] celebrate there three times a year, as [Exodus 25:8] states: "And you shall make Me a sanctuary."	
<mark>״ועשו לי מקדש</mark> יי (שמות כייה וחי). וכבר נתפרש בתורה משכן שעשה משה	The sanctuary constructed by Moses is already described in the Torah. It was only temporary,	
רבינו, <mark>והיה לפי שעה</mark> , שנאמר ״כי לא באתם עד עתה״ וכו׳ (דברים י״ב:ט׳) :	as [Deuteronomy 12:9] states: "For at present, you have not come unto [the resting place and the inheritance]."	

See also Rambam's Sefer ha'mitzvot Asey 20

∈ היא שצונו לבנות <mark>בית הבחירה</mark> לעבודה, <mark>בו יהיה ההקרבה והבערת האש תמיד ואליו</mark> תהיה ההליכה והעליה לרגל והקבוץ בכל שנה. והוא אמרו יתעלה ייועשו לי מקדשיי

Discuss the assumptions Rambam is making re: our knowledge of Chumash!:

Why does Rambam connect the Temple with offering korbanot! Why does he entertain the possibility that the Mishkan was a one-time command? Why does he connect this mitzva with the shalosh regalim !!

Review - opening lines of Parshat Terumah - Shmot chapter 25: ח וַעַשוּ לִי, מַקָּדַשׁ; וְשַׁכַנִתִּי, בְּתוֹכַם ...

ַכ״ב **ונועדתי לף שָם ודברתי אתד מעל הַכַּפּרת** מבין שָנֵי הַכְּרָבִים אֲשֶׁר עלארון העדת את כלאשר אצוה אותך אליבני ישראל

[Possibly only to finish 'matan torah'?]

II. First mention of a "bet Elokim" in Sefer Shmot / chapter 23

יג וּבְכֹל אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם, תִּשְׁמֵרוּ; וְשֵׁם אֱלֹהִים ווּ זו have said unto you take ye heed; and make no mention of the name of other goc out of thy mouth. אֲחֵרִים לא תַזְבִּירוּ, לא יִשָּׁמַע עַל-בִּידָ.

name of other gods, neither let it be heard

. ¹⁴ Three times thou shalt keep a feast unto Me in the year.

טו אֶת-חַג הַמַּצוֹת, תִּשְׁמֹרשִׁבְעַת יָמִים תּאכַל מַצוֹת כַּאֲשֶׁר צִוּיתִדְּ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב, כִּי-בוֹ יָצָאתָ מִמִצְרִים; וְלֹא-יֵרָאוּ פְנַי, רֵיקָם.	15 The feast of unleavened bread shalt thou keep; seven days thou shalt eat unleavened bread, as I commanded thee, at the time appointed in the month Abibfor in it thou camest out from Egypt; and none shall appear before Me empty;
טז וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשָּׂידָ, אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדָה; וְחַג הָאָסף בְּצַאת הַשְּׁנָה, בְּאָסְפְּדָ אֶת-מַעֲשֶׂידָ מִן-הַשָּׂדָה.	16 and the feast of harvest, the first-fruits of thy labours, which thou sowest in the field; and the feast of ingathering, at the end of the year, when thou gatherest in thy labours out of the field.
יז <mark>שָׁלשׁ פְּעָמִים, בַּשָּׁנָהיֵרָאֶה, כָּל-זְכוּרְד</mark> ָ,	17 Three times in the year all thy males shall appear before the Lord GOD.
אֶל-פְּנֵי, הָאָדֹן יְהוָה.	
יח לא-תִזְבַּח עַל-חָמֵץ, דַּם-זִבְחִי; וְלֹא-יָלִין חֵלֶב-חַגִּי, עַד-בֹּקֶר.	18 Thou shalt not offer the blood of My sacrifice with leavened bread; neither shall the fat of My feast remain all night until the morning.
יט רַאשִׁית, בִּכּוּרֵי אַדְמָתְדָ, <mark>תְּבִיא, בֵּית יְהוְה</mark>	19 The choicest first-fruits of thy land thou shalt bring into the house of the LORD thy God. Thou shalt not seethe a kid in its mother's milk.
<mark>אֶלֹהֶיד</mark> ּ; לא-תְבַשֵּׁל גְּדִי, בַּחֲלֵב אָמוֹ. {פּ}	
Devarim chapter 12 [recall - laws that were first gi הַמִּשְׁפְּטִים, אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּז לַעֲשׂוֹת, בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה ל בעמים שיים עול בעיבור	דברים פרק יב א אֵלֶה הַחֻקִּים וְ

אָלהֵי אָבתֶיףּ לְדָּ לְרִשְׁתָּהּ: בָּל-הַיָּאִים--אֲשֶׁר-אַשָּר-אַשָּר שַּּיָם, עַל-הָאָדָהָה. ב אַבּד תִּאַבְדוּן אֶת-כָּל-הַמְּלְמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ-שָׁם הַגוֹיִם, אֲשָׁר אַתָּם יְרָשִׁים אֹתָם--אֶת-אֶלהֵיהָם: עַל-הֶהְרִים הָרָמִים וְעַל-הַגְּבָעוֹת, וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן .ג וְנִתַּצְתֶּם אֶת-מִזְבְּחֹתָם, וְשִׁבַּרְתֶם אֶת-מַצַבֹתָם, וַאֲשֵׁרֵיהָם תִּשְׁרְפוּן בָּאֵשׁ, וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן; וְאִבַּדְתֶּם אֶת-שְׁקָם, מִן-הַמְקוֹם הַהוּא הַעַשׁוּז כֵּז, לַיהוָה אֱלֹהֵיכָם . ה כִּי אָם-אֶל-<mark>הַמָּקוֹם אֲשָׁר-יִבְתַר יְהוָה אֱלֹהֵיכָם</mark>, מִכָּל-

שִׁבְטֵיכֶם<mark>, לְשׁוּם אֶת-שְׁמוֹ, שָׁם</mark>--לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ, וּבָאתָ שָׁמָּה גערבערם מימה מילבערם מבריכם

ו <mark>וַהְבֵאתָם שָׁמָּה, עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם,</mark> וְאֵת מַעְשָׁרֹתֵיכֶם, וְאֵת תְּרוּמַת יֻדְכֶם; וְּנְדְרֵיכֶם, וְנִדְבֹתֵיכֶם, וּבְכֹרֹת בְּקַרְכֶם, וְצֹאוְכֶם .ז וַאֵּכַלְתֶּם-שָׁם, לִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וּשְׁמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם, אַתֶּם וּבְתֵּיכֶם--אֲשֶׁר בַּרַכְּד, יְהוָה אֱלֹהֶידּ .ח לֹא תַעֲשׁוּן--בְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׁים פֿה, הַיּוֹם: אִישׁ, בָּל-הַיָּשֶׁר בְּעַיְיוֹ .ט כִּי לֹא-בָאתֶם, עַד-שָׁתָה--אֶל-הַמְנוּחָה, וְאֶל-הַנַּחֲלָה, אֲשֶׁר-יְהוָה אֶלֹהֶידָ, נֹתֵן לָדָ ..י **וַעְבַרְתֶּם, אֶת-הַיַּרְדָן, וִישַׁבְתֶּם בְּאָרֶץ, אֲשָׁר** יְהוָה אֶלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכָם; וְהַנִיחִ .ט כִּי לֹא-בָאתֶם, עַד-שָתָה-וָשָׁר, וְאָל-יְהוָה אֶלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם; וְתַבִרְתֶּם, אֶת-הַיַּרְדָדֵן, וִישַׁבְתֶּם בְּאָרֶץ, אֲשָׁר-יְהוָה אֶלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם; וְהַנִיחַ לָכֶם מִבְּלָ-איְבֵיכָם מִסְבִיב, וִישַׁבְתֶּם הַנַּחַלָּה, אֲשָׁר-יְהוָה אֶלֹהֵיכָם מַנְחִיל אֶתְכָם; וְהֵנִיחַ לָכֶם מִבְּלָ-איְבֵיכָם מָסָבִיב, וִישַׁבְתָּם הְנָחַלָּה, אֶעָהי, הַמָּקוֹם, אֲשָׁר-יִהוּה אָלֹהֵיכָם מַנְחִיל אָתְכָם: הְתַרִיאָה, אֵלֶהַיכָם מַנְחִיל אָתְכָם, וְשָׁרָתָרָבָרָתָם, אָשָׁר-יִבְתָר יְהָבָר הָבָרָבָרָם. וּמִרָּאַר, אַר הָשָּכִים מַנְחִיל אָשְׁרָים, הְמָקוֹם, אֲשָׁשָּר-יִבְחָר יְהָבָר מָם מִדְּלָבים מָפָרָים. הַנִיחָה, אֶלֹהֵיכָם מַנְרִיקָה, הַמָּקוֹם, אֲשָׁר-יִבְתַר יְשָׁרָם יְעָכָם מִשְּרָם.

ין – חלום יעקב יי – חלום יעקב	בראשית פרק כ״ו
י וַיֵּצֵא יַעֲקֹב, מִהְאֵר שָׁבַע; וַיֵּלֶדְ, חָרָנָה. יא וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם, כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ, וַיִּקַח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם, וַיָּשֶׂם מְרַאֲשׁׁתָיו; וַיִּשְׁכַּב, בַּמָּקוֹם הַהוּא.	רקע
REVELATION	
יב וַיַּחֲלֹם, וְהִנֵּה סֵלָּם מֵצָּב אַרְצָה, וְראשׁוֹ, מַגִּיעַ הַשָּׁמִיְמָה ; וְהִנֵּה מַלְאַכֵי אֵלהִים, עֹלִים וִיֹרְדִים בּוֹ	החלום
ּגְּצְיָהִי בּי, עָּדְ בְּעָבְיּרְ בַּבְּאָבֶי בְּיָדְ בַּעָלָיו, וַיּאמַר, אַנִי יְהוָה אֱלהֵי אַבְרָהָם אָבִידָ, וַאלהֵי יִצְחָק ; הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָלְדָ אֶתְּנֶנָה, וּלְזַרְעֶדָ.	ההתגלות
יִּדְּוָסָּ, סָּאָדֶר, אֲשָׁר אַיּרָאָרט בּבּעָּצִייִיָּרָי דְּרְאָוּגְיָדָוּ, יְדְצַוְ אָוּ: יד וְהָיָה זַרְעַדְ פַּעַפַר הָאָרֶץ, וּפָרַצְתָּ יָמָה וָקַדְמָה וְצַפּנָה וְנָגְבָּה; וְנִבְרְכוּ בְדָ כַּל-מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה, וּבְזַרְעָדָ. טו וְהַגֵּה אָנֹכִי עִמָּדָ,	בירכת אברהם
וּשְׁמַרְׁתִּידְ בְּכֹל אֲשֶׁר-תֵּלֵדְ, וַהֲשִׁבֹתִידְ, אֶל-הָאֲדָמָה הַזּאת : כִּי, לֹא אֶעֶזְבְדָ, עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי, אֵת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָדְ.	הבטחה של שמירה
REACTION / REALIZATION	הכרה
טז וַיִּיקַץ יַעֲקֹב, מִשְׁנָתוֹ, וַיּאמֶר, אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה; וְאָנֹכִי, לֹא יָדָעְתִּי. יז וַיִּירָא, וַיּאמַר, מַה-נּוֹרָא, הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה, כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים , וְזֶה, שַׁעַר הַשָּׁמִיִם.	
PREPARATION	
ּיח וַיַּשְׁבֵּם יַעֲקֹב בַּבּקֶר, וַיִּקַח אֶת-הָאֶבֶן אֲשֶׁר-שָׂם מְרַאֲשׁתָיו, וַיָּשֶׂם אֹתָה<i>ּ,</i> מַצּבְה ; וַיִּצֹק שָׁמֶן , עַל-ראשָׁהּ. יט וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, בֵּית-אֵל; וְאוּלָם לוּז שֵׁם-הָעִיר, לָרִאשׁנָה.	הכנה לנדר
RESOLUTION	[הנדר]
	התנאי
כ וַיִּדֵּר יַעֲקֹב, נֶדֶר לֵאמֹר: אָם * יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי,	Condition -IF
יּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶדְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵדָ, *	
וְנָתַן-לִי לֶחֶם לֶאֶכֹל, וּבֶגֶד לִלְבּשׁ. כּא וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם, אֶל-בֵּיִת אָבִי;	הנדר
וְהָיָה יְהוָה לִי, לֵאלהִים. כב <mark>וְהָאֵבֶן הַזֹּאת, אֲשֶׁר-שַׁמִתִּי מַצֵּבָהיִהְיֵה, בֵּית אֵלהִים;</mark>	Promise-
ַכָּב וְּיָאֶגֶן ווּאָזונ, אַשָּׁשָ בּשַׁבְּוּר בַּרְבָּרָווֹ בּיוּרָ אָי עָשָּׁרָים אָיוּג אָעשי וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן-לִי, עַשֵּׁר אֲעַשְׂרָנּוּ לָדְ.	

Hashem's first hitgalut to Yaakov 28:13-15	Hashem re-assuring Avraham after Lot departs
אַ וְהַנֵּה יְהוָה נִצְּב עָלָיו, וַיּאַמַר, אַנִי יְהוָה אֶלהֵי אַבְרָהָם אָבִידָ, וֵאלהֵי יִצְחָק; הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְדָ אֶתְּנֶנָה, וּלְזַרְעֶדָ.	פרק י״ג - יד וַיהוָה אָמַר אָל-אַבְרָם, אַחֲרֵי הִפָּרֶד-לוּט מֵעִמּוּ, שָׂא נָא עֵינֶידָ וּיְאֵה, מִ ן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׁם צָפֹנָה וָנֶגְבָּה, וָקֵדְמָה וָיָמָּה .
יד וְהָיָה זַרְעֲדָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ, וּפָרַצְתָּ יָמָה וָקֵדְמָה וְצָפּנָה	טו פִּי אֶת-פָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֶה, לְדָּ אֶתְּנֶנָּה, וּלְזַרְעֲדָ, עַד-עוֹלָם
וְנֶגְבְּר ֹ; וְנִבְרְכוּ בְדָּ כָּל-מִשְׁפְּחׂת הָאֲדָמָה, וּבְזַרְעֶדָּ	טז וְשַׂמְתּי אֶת-זַרְעֲדָ, בַּעֲבַר הָאָרָץ: אֲשֵׁר אִם-יוּכַל אִישׁ, לִמְנוֹת אֶת-עֲבַּר הָאָרֶץגַּם-זַרְעֲדָ, יִמָּנֶהי
Yaakov's 'conditions'	Hashem's promise to Yaakov
 כ וַיִּדֵּר יַעֲקֹב, נֶדֶר לֵאמֹר: אָם יְהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִיּ, יְהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִיּ, יְּשְׁמֶרַנִי בְּדֶּרֶדְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵדָ, יְשְׁמֶרַנִי בְשָׁלוֹם, אֶל-בֵּית אָבִי; כֹא וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם, אֶל-בֵּית אָבִי; יְהָזָה יְהָוֹם לִי, לֵאלֹהִים. 	טו <mark>וְהַנֵּה אָנֹכִי עִמָּדְ,</mark> וּשְׁמַרְתִּידָ בְּכֹל אֲשֶׁר-תַּלֵדָ, <u>וְהַשִּׁבִתִידָּ, אֶל-הָאָדָמָה הַזּּאַת:</u> פִּי, לֹא אֶעֵזָבְדָּ, עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי, אֵת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָדְ.

V. Brit Milah / Breishit 17

א וַיְהִי אַבְרָם בֶּן-תִּשְׁעִים שְׁנָה וְתֵשַׁע שְׁנִים וַיֵּרָא ה' אֶל-אַבְרָם **וַיּאׁמֶר אֵלִיו אַנִי-אֵל שַׁדִּי** הִתְהַלֵּד לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים...וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֶלֹהִים לֵאמֹר .ד אַנִי הְנֵה בְרִיתִי אִתְּד וְהָיִיתָ לְאַב הֲמוֹן גּוֹיִם .ה וְלֹא-יִקְּרֵא עוֹד אֶת-שִׁמְדּ אַבְרָם **וְהָיָה שִׁמְדָ אַבְרָהָם כִּי אַב-הַמוֹן גוֹיִם** נְתַ**תִּיֹד** .ו וְהִפְרַתִי אֹתִד בְּמִאד מְאִד וּנְתַתִידּ לְגוֹים וּמְלָכִים מִמְדּ יַצָּאוּ. ז וַהַקַמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶדְ וּבֵין זַרְעֲדָ אַבְרָהָם כִּי אַב-הַמוֹן גוֹיִם ז וַהַקַמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבִינֶד וּבֵינֶד וּבֵינֶד וּבִיז ז וַהַקַמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבִינֶד וּבֵינֶד וּבֵין אָמָרִים אַרָּ<mark>לְהִיוֹת לְדָ לֵאלֹהִים</mark> וּלְזַרְעָד אַתִרָיה הַיָּמָד אַתְרָהָם גִּאוּ אַרָּתִיד מְאָרִידָ אַתִרָּהָים וּאָזָרִיתִי בָּנָד וּבִינָד וּבִינָד וּבִינָד אָבִין אָרָלִתִי מְאָרַיָּד אַמָּרָים מִמְדּ יַצָּאוּ

VI. Theme of "shem Hashem" / God's reputation

A. Avraham is chosen; then calls in God's Name / chapters 12,13,21

... אָל-אַבְרָם, לֶדְ-לְדָ 1 God said unto Abram: 'Get thee out ...

ח וַיַּעְתֵּק מִשְׁם הָהָרָה, מִקֶּדֶם לְבֵיתּ-אֵל--וַיֵּט אָהֲל ...וַיִּבֶן-שְׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה׳

8 And he removed from thence unto the mountain on the east of Beth-el, and pitched his tent, having Beth-el on the west...and he builded there an altar unto the LORD, **and called upon the name of the LORD**

B. Avraham returns to BetEL

פּרק יײג -ג וַיֵּלֶדְ, לְמַסָּעָיו, מִנֶּגֶב, **וְעַד-בֵּית-אֵל**--עַד-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר-הָיָה שָׁם אָהֵלה בַּתִּחִלָּה...,

ד אֶל-מְקוֹם, הַמִּזְבֵּחַ, אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁם, בָּרִאשׁנָה; **וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם,** בִּשֵׁ**ם ה'**. Chapter 13 -- 3. And he went on his journeys from the South even to Beth-el, unto the place where his tent had been at the beginning, between Beth-el and Ai;

4 unto the place of the altar, which he had made there at the first; and Abram called there on the name of the LORD.

C.God's promise in BetEL

יי וָה אָמַר אֶל-אַבְרָם, אַחֲרֵי הַפָּרֶד-לוֹט מֵעִמּוֹ, שָׂא נָא עֵינֶידְ וּרְאֵה, מִןיי וָה אָמַר אֶל-אַבְרָם, אַחֲרֵי הַפָּרֶד-לוֹט מֵעִמּוֹ, שָׂא נָא עֵינֶידְ וּרְאֵה, מִןהַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׁם--**צִפּנָה וָנֶגְבָּה, וַקַדְמָה וִיָּמָה** .טו כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ
אַשֶׁר-אַתַּה רֹאֵה, לִדְ אֵתְנֵנַה.. טי וִשַׂמִתִּי אֵת-זַרְעֵדָ, **בַּעֵפַר הַאַרְץ**:

נרק כא: לג וַיָּטַע אָשֶׁל, בִּרְאֵר 21: 33 And Abraham planted a tamarisk-tree in Beer-sheba, and called there on the name of the LORD, the Everlasting God.

D. I Kings Chapter 8 / Solomon's prayer when Temple is complete

מא וְגַם, אֶל-הַנָּכְרִי, אֲשֶׁר לא-מֵעַמְדָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא מֵאֶרֵץ רְחוֹקָה, לִמַעַן שְׁמֵדָ.

41 Moreover concerning the stranger that is not of Thy people Israel, when he shall come out of a far country for Thy name's sake--

מב כִּי יִשְׁמְעוּן, **אֶת-שִׁמְדָּ הַגָּדוֹל**, וְאֶת-יִדְדָּ הַחֲזָקָה, וּזְרְעֵדָ הַנְּטוּיָה; וּבָא וְהִתְפַּלֵל, אֵל-הַבַּיִת הַזֶּה.

מג אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, מְכוֹן שִׁבְתָּדָ, וְעָשִׁיתָ, כְּכֹל אֲשֶׁר-יִקְרָא אֵלֶידְ הַנָּכְרִי--**לְמַעַן יִדְעוּן כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת-שְׁמֶד**ָ, לְיִרְאָה אתְדְ כְּעַמְדְ יִשְׂרָאֵל, וְלָדַעַת, כִּי-שִׁמִדְ נִקָרָא עַל-הַבַּיִת הַזֵּה **42** for they shall hear of Thy great name, and of Thy mighty hand, and of Thine outstretched arm--when he shall come and pray toward this house;

43 hear Thou in heaven Thy dwelling-place, and do according to all that the stranger calleth to Thee for; that all the peoples of the earth may know Thy name, to fear Thee, as doth Thy people Israel, and that they may know that Thy name is called upon this house which I have built.